

روشن | آمریکا و سیر مذاکرات هسته‌ای

سه ماه پیش بود که جان کری، وزیر امور خارجه آمریکا، دیدگاه‌های دولت کشورش راجع به تمدید چهار ماهه مذاکرات را در بیانیه‌ای تشریح کرد. در این بیانیه آمده بود: «درگیر تلاشی فشرده برای حل مشکلات با ایران بوده‌ایم... این تلاش با رسیدن به توافق شش ماهه هسته‌ای که پیشرفت ایران را متوقف کرد و بخش‌هایی از آن را برای اولین بار طی ده سال گذشته به عقب راند، امکان پذیر شده است... ما و شرکایمان در گروه ۵+۱ و اتحادیه اروپا ضمن آن که ساختار وسیع تحریم‌ها را که پابرجا باقی مانده‌اند، با جدیت اجرا می‌کنیم، تخفیف‌های محدودی در تحریم‌ها ارائه داده‌ایم. پشت کردن به تلاش‌های دیپلماتیک در شرایطی که پیشرفت قابل توجهی روی داده، تواناییمان در دستیابی به اهداف و نیز حفظ ائتلاف بین‌المللی را که ایجاد کرده‌ایم، سلب می‌کند. با حفظ این باور که عدم توافق، بهتر از رسیدن به یک توافق بد است، چشم‌انداز بسیار واقع‌بینانه رسیدن به یک توافق خوب که اهدافمان را تأمین کند، ما را بر آن می‌دارد که خواستار زمان بیشتری برای انجام گفت‌وگوها شویم... برنامه هسته‌ای ایران در طول چهار ماه آینده متوقف باقی خواهد ماند. به علاوه، ایران متعهد شده است که گام‌های بیشتری در این زمینه بردارد».

این بیانیه، منطق آمریکا را در مذاکرات روشن می‌سازد. آمریکا اعتقاد دارد توانسته برنامه هسته‌ای ایران را در توافق اولیه، نه تنها متوقف سازد، بلکه به عقب براند. اکنون بر خلاف قبل از توافق، زمان به نفع آمریکا پیش می‌رود و این، ایران است که باید برای بهره‌مندی از تخفیف‌های بیشتر در تحریم‌ها، به دنبال جلب رضایت خاطر آمریکا و دادن امتیازات هسته‌ای و حتی غیرهسته‌ای برای شتاب بخشی به فرآیند رسیدن به توافق باشد.

اگر چه آمریکا بر این اساس برای رسیدن به توافق نهایی عجله‌ای ندارد، اما فقط تا زمانی به این رویه ادامه خواهد داد که اصل تداوم مذاکرات را تهدید نکند و ملت ایران را نسبت به نتیجه دل‌سرد ننماید.

